

Ünnepek

Lekció: Mt 1,7-18

Textus: Jel 11,19 12,17

2012.12.26.

A győzelem kezdete

(Részt kell vennünk a lelki harcban)

1.) Bevezetés

Társaságban, ha egy sci-fi sorozatról kezd el beszélni az ember, akkor a jelenlevők fele fellelkesedik, és valószínűleg felveszi a fonalat, míg a csapat másik fele unalommal vagy lenézéssel telve elhallgat, vagy csak nevetve csóválja a fejét: Hogy lehet ennyi értelmetlen dolgot összehordani! Beszéljünk valami értelmes dologról! Ugyanez történhet meg a Jelenések könyve kapcsán, ami olyan képes nyelvezettel beszél, hogy a hallgatóság felét könnyen elveszíthetjük. Általában úgy gondoljuk, hogy a Jelenések könyve „a jövőről szól” mégis ebben az esetben kivételt kell tenni, mert itt a karácsonyi történetet olvassuk egy kissé szokatlan formában. „Karácsony felülnézetből” akár ez is lehetne a prédikációm címe. Mivel azt olvassuk, hogy Fiú az idők teljességében jön el, azaz az idő középpontján, ezért méltó, hogy a születéstörténet is részét képezze azoknak az eseményeknek, amik az utolsó időkről szólnak János jelenéseiben.

2.) A képek bemutatása (a kozmikus harc)

A Jelenések könyve, mint tudjuk látomásos nyelvezettel íródott, nem csoda, hogy nehezen tudjuk megérteni, ugyanakkor ez is Isten ígéje, és így is kell közelítenünk hozzá. Szinte minden részletnek van jelentése, és ezeket a részleteket is megfejthetjük, pusztán az a kérdés, hogy a szöveg megértését segíti-e elő, vagy csak elvonja a figyelmünket? Ezért fontos azokra a dolgokra figyelni, amik az üzenet szempontjából fontosak számunkra!

A) Képek jelentése

Kik a szereplői az eseményeknek? Asszony és a sárkány...

(1) Asszony

Egyfelől látjuk a napba öltözött asszonyt, akit Karácsony kapcsán Katolikus testvéreink Máriával azonosítanak, mégis teljesebb értelmezést ad az, ha megfigyeljük, hogy a jelképes nőalakok mit jelentenek máshol? Vegyük például a menyasszony képét, ez egyértelműen az egyházat jelképezi, mint a Jézusra várók közösségét úgy Pál apostol leveleiben, mint például a menyegzővel kapcsolatos jézusi mondásokban. Például a Qumráni közösségek tekerceiben is vajúdó anyához hasonlították a saját közösségüket az írók. Az asszony tehát, mint a jövőt váró, mégis a jelen kísértéseitől szenvedő, és a jelenben megpróbáltatásokat átélő gyülekezet. Ezek a vajúdás fájdalmai. A messiásvárás elterjedt volt Izraelben, és egy pár messiás csődöt is mondott Jézus eljövetele előtt. Ez a feszített várakozás, az eljövételre várás pillanatai, inkább évei voltak. (Talán erről Anita és Laci többet tudnának mondani.) Az egyház, amit Isten a világ teremtése óta kiválaszt, oltalmaz, és megőriz – ez áll előttünk, a nappal és holddal együtt – ez is teremtett voltának ősi létének szimbólumai. Az asszony az az egyház, ami előbb Izrael volt - az asszony fején 12 csillag – ezt az ógyházi atyák a 12 törzsszel azonosították; és amiből valóban, Mária is származott, de nem szabad a kép jelentését leszűkítenünk, hogy a további értelmezés is lehetővé váljon! Isten népe a keresztyén egyházban folytatódott, ezt látjuk magunk előtt az asszony képében.

(2) Sárkány

Ki a másik főszereplője ennek a jelenetnek? A Sárkány, az ősi kígyó, a Sátán, aki Jézus szavaival: embergyilkos volt kezdettől fogva. Nem is véletlen, hogy a vér színét viseli magán. Másik neve Diabolosz, azaz szédobáló, mit tesz ez esetben? Lesodorja az ég csillagainak egyharmadát, a káoszt, a csillagok lesodrását is ő hajtja végre, mert a rendet nem kedveli. Továbbá azt látjuk, hogy hét feje van és 10 szarva. Nem csak vizuális problémát jelent, hanem a számok jelentése is ellent mond egymásnak: a hét a teljességet jelentené, míg a 10 az Isten által behatárolt dolgokat jelöli. A szarvak is a hatalom jelképei, tehát a 10 szarv egy behatárolt hatalmat jelent, míg úgy látszik, mást akar sugallni a sárkány megjelenése. A hét fejével a teljességet akarja sugallani mindenkinek, aki meglátja. Hatalma véges, de minél félelmetesebbnek akar tűnni, mert ugyanakkor ő a nagy megtévesztő is! A Sátán szerepe tehát: vádolás, emberölés, káosz és a megtévesztés.

De mint mondtam, nem célunk az apróságok megmagyarázása. Egy látomással van dolgunk, egy Isten Lelke által ihletett látomásról van szó, ami mindössze képi hordozója az isteni üzenetnek!

3.) A harc

Bizonyára nem vidító a Sátánról és harcról hallani Karácsonykor, de próbáljunk úgy tekinteni erre a harcra, mint azokra a történetekre, amiket karácsonykor hallani szoktunk! Jó észrevennünk, hogy a harc nem Isten és a Sátán közt zajlik, hanem Isten népe és a Sátán között! Nem Istenért folyik a harc, hanem értünk, és a teljes mitológiai kép egy nagyon személyes kérdéssé változik át: Kész vagy-e harcolni, magadért, ha Isten harcol érted? Egy háromállomásos harc tanúi vagyunk...

A) Első rész: A gyermek ellen

Már az első részben látjuk, hogy a Sátán leselkedik a gyermekekre. Gondoljunk csak Jézus születésének viszontagságos körülményeire! Augustus császárnak épp akkor jutott eszébe összeírtni a népet. És mindenkinek útra kellett kelnie. Nem kis dolog egy szülő asszonynak Názáretből Betlehembe mennie, (mekkora öröm lett volna az Ördögnek az, ha Máris az út közben megszül, és Jézus meghal.) vagy amikor beérnek Betlehembe, senki nem ad nekik szállást, és JK egy olyan helyen születik meg, ami azért távolról sem nevezhető kórházi környezetnek... ma is sok gyermek hal meg születés közben, és ez még inkább igaz volt akkor. Továbbá mindnyájan tudunk Heródes gyermekgyilkosságáról, mert Heródesben is munkálkodott a hatalomvágy, és félelem, és ez nagyszerű eszközzé tette őt a Sátán kezében. Nem állítja meg még az sem, hogy rengeteg gyermeket mészároltasson le, az sem, hogy nem tudja melyikük lesz az úgynevezett király – mindet megöleti. Ezért kell Józsefnek és Máriának menekülnie, és elmenekülnie Egyiptomba! Itt így olvassuk: „Az asszony pedig elmenekült a pusztába, ahol Istentől előkészített helye volt.” A gyermekgyilkosság nem éri utol Jézust, mert védelem alatt áll. Egyiptomba tudnak menekülni, mert Isten kezében a végső kontroll.

B) Második rész: Az asszony ellen

A harcok második szakaszában egy mennyei küzdelemről olvasunk, hogy Isten angyalai harcba szállnak a sárkánnyal, és az végül levettetik a földre. A harc eredménye az, hogy egy mennyei hang győzelmet hirdet: „Most lett a mi Istenünké az üdvösség, az erő és a királyság, a hatalom pedig az ő Krisztusáé, mert levettetett a mi testvéreink vádlója!” Mi ez, ha nem Jézus kereszthalála, és feltámadása? Minek a képe ez a harc, ha nem annak a harcnak a képe, amit Jézus vívott meg a keresztfán? Azt írja János evangéliuma, hogy az Ördög szállt bele abba a tanítványba, aki végül elárulta Jézust. A Sátán úgy érezhette, hogy győzött, hogy végre

megölheti a királyt, és ezzel kezdeti akarata teljesül! Csakhogy a terve nem sikerült, megfélekedett arról, hogy Istennél van a végső hatalom! A sárkány „levettetik” de haragja nem fogy, hiszen tudatában van annak, hogy már nincs sok ideje...

C) Harmadik rész: Az asszony és utódai ellen

A harc harmadik fejezet pedig az asszony utódai ellen indított üldözés. Bár eddigi két próbálkozása nem sikerült, de haragja nem fogy, és előbb az asszonyt támadja, majd annak utódait; az asszony szárnyakat kap, hogy megmeneküljön, és az utódoknak pedig a bizonyágtétel ereje adatik.

Ha az asszony tehát Isten népe, és ha mindannyian Istenhez tartozunk, akkor ezek vagyunk mi! (Végre eljutottunk ide is...) És ha ezek mi vagyunk, akkor tudnunk kell arról is, hogy mi folyik „felettünk.”

4.) Ennek a harcnak az életünkre nézve van jelentősége

A) A Sátán haragjával kell szembenéznünk

(1) Testi síkon

Ma is üldöztetést szenved a keresztyénség. Mi ez ha nem a Sátán munkája?

Talán nem tudunk közvetlen esetekről, de szerte a világon 200 millió keresztyénről beszélnek, akik az életüket teszik kockára azért, mert hisznek Jézus kereszteni aratott győzelmében. Jn 15,18,25 ha a mi Mesterünknek üldöztetést kell szenvedni, akkor mi miért csodálkozunk? Jézus többször készítette tanítványait arra, hogy üldöztetést kell elszenvedjenek.

(2) Lelki síkon

A Sátánnal levő harcnak vannak lelki vonzatai. Bármikor, amikor tapasztaljuk azokat a dolgokat, amit tudunk róla, a vádlást, a káoszt akkor egy dologra kell emlékezzünk: levettetett. Isten előtt többé nincsen vádlónk Jézus által. Nincs vádlónk tehát. Amit mi érzékelünk, az az ember felé irányított közvetlen támadás. Csak úgy, ahogy Jézus is megkísértetett a pusztában: valódi hatalma nem volt Jézus felett, de piszkálni azt tudta.

Egy aggódó apa fia konfirmációra készült, ekkor odament az apa a lelkészhez: - Tiszteletes úr, ha lekonfirmál a gyermekem, akkor ugye védeltséget fog élvezni? - A lelkész válasza ez volt: - Lehet, hogy védve lesz, de az ő harca csak most kezdődik...

A zsidókhöz írt levéllel foglalkozunk szeptember óta, és több sportos példát láttunk, és nem egyszer jött elő a theatron, a stadion szava a szövegben! A mi világunk a stadion, és ahogy egy professzorom mondta: A lelátón az angyalok ülnek, és szurkolnak nekünk! El tudjuk-e képzelni így az életünket? Képesek vagyunk-e felvenni az egyháztörténelem fonalát, és részt venni abban ami az asszony utódainak feladata?

B) Mi választ el minket attól, hogy elfogadjuk ezt a „nagy képet”

Lehet, hogy nem olyan egyszerű felvenni a fonalat, és elfogadni a kozmikus harc nagyszabású képét. Lehet, hogy több dolog is elválaszt minket ettől,

(1) Hallottunk elég mítoszt...

Hisz az emberi fantázia sok érdekes történetet gyártott már a jó és a rossz küzdelméről, sárkányokról, törpökről, iszonyú szörnyű, és fantasztikusan szép lényekről. Reményről, bukásról és felemelkedésről. Hallunk történeteket hűtlenségről, elhagyásról és szerelemről, a halálig menő szerelemről és igaz hűségről. Hősökről, akiket a halál sem rettent. Felemelő történeteket láttunk. És amikor részévé lettünk egy történetnek, és beleéltük magunkat, akkor mi következik? A stáblista! A kiábrándító valóság képkockái közlik velünk, hogy ez csak egy film volt, nehogy beleéld magad! Nézd, ezek az emberek készítették ezt a filmet, ez nem

valóság! Csak ül az ember, és pár percig még mered a suhanó betűkre, azután feláll, és még jobban belemerül saját hétköznapi életébe; de vajon mindez hamissá teszi az előbbi érzést, azt, hogy küzdünk, vajon hamissá válik az az érzés, hogy részei akarunk lenni egy nagyobb történetnek? Vajon ezért valóban nem is lehet egy kozmikus harc valósága igaz?

Az egyik gondunk tehát, hogy elárasztanak minket a jó sztorik, és ezért azt az igaz történetet is ellökjük magunktól, amin az életünk múlik...

A másik érvünk az, hogy

(2) Inkább megoldjuk egyedül...

Gyermekkoromban eljátszottam a gondolattal, hogy én egy film főszereplője vagyok, és nem csoda, hogy csak a saját szemszögömből látom az eseményeket, mert ez az egyetlen valós nézőpont. A szereplők csak jönnek-mennek, de ők nem valódi emberek, az egész egy nagy színjáték, és én vagyok a főszereplő, a dolgom pedig az, hogy hős legyek, és megoldjak mindent ... meglepően sok felnőtt játssza ezt a játékot.

Inkább bajlódunk el magunk a dolgokkal. Nyáron, a medencéből kijövet inkább választjuk a korlátot, mint a segítő kezet. Elégszer csalódtunk már. Előbb nézzük meg a menetrendet, mint hogy valakit megkérdeznénk. Elégszer csalódtunk már. Előbb nézzük meg a Wikipédiát, mint hogy bárkit megkérdeznénk vagy elbeszélgetnénk egy témáról.

De a végső elkeseredés talán kinyit végül minket: Mi van, ha más is küzd? Mi van, ha más is AZZAL küzd, amivel én? Mi van, ha Isten is küzd értem? Mi van, ha az a nagy kép igaz, amiről a Biblia beszél?

C) De kapunk segédeszközöket

Ha igaz a nagy kép, akkor nem csak, hogy közösen – Isten népeként – vagyunk jelen, hanem az is igaz, hogy kapunk lehetőségeket a küzdelemben:

(1) Szárnyakat

Az egyik ilyen lehetőség, hogy szárnyakat kapunk. Isten népe mindvégig passzív, voltaképp nem tesz semmit, mert Isten menti meg minden helyzetben! Az asszony is a sas szárnyait kapja a megmeneküléshez. Ez pedig a Szentlélek ajándékát jelenti, amit kaphatunk, hogy felül-emelkedjünk a problémákon, hogy lélekből tudjunk Istennel lenni. Hányszor mondjuk, hogy emelkedjünk felül a problémán... és hányszor nem tudunk felülemelkedni, mert a magunk erejéből nem tudjuk azt a kicsi lépést megtenni, ha kísértésről, vagy más harcainkról legyen szó, mert a felülemelkedés által tudjuk megtenni, hogy meglássuk azt, amerre vezet az utunk.

Egy lelkész barátom mondta, hogy egy gyülekezeti tag azzal fordult hozzá, hogy mennyi gond van az életében, hogy mennyire boldogtalan, és hiába szeretne boldog lenni, a gondok mindig visszahúzzák. Erre a lelkész reakciója csak az volt, hogy az öröm is a Szent Lélek ajándéka. Engem nem érdekel, milyen bajod van, mert az öröm a Szentlélek ajándéka! Nem túl empatikus hozzáállás, de egyszersmind felemelő is lehet felismerni, hogy az örömöm végső soron nem a külső dolgokon dől el!

Szárnyak nélkül beleragadunk abba a vesződésbe, aminek se vége se hossza.

(2) A bizonyágtétel lehetőségét

A másik eszközünk a bizonyágtétel lehetősége. Miért kell bizonyágot tennünk, miről fontos bizonyágot tennünk? Azért, és arról fontos bizonyosságot nyernünk, hogy Jézus eljött ebbe a földi valóságba, és közöttünk lakott, és értünk ment a keresztfára, hogy legyőzze azt a vádlót, aki a MI életünkre akar törni! És Jézus győzelme által nekünk az utóvédharcok maradtak. Isten népe innentől a harcok záró fázisába lépett.

5.) Miénk a döntés, hogy részt veszünk-e benne!

Egy nagyobb kép részesei vagyunk tehát. Segít-e ez? Vagy még kevésbé tudjuk majd elhinni mindazt, ami a háttérben folyik. Vagy még nehezebbé válik hinni, ha már nem csak az én üdvösségemről van szó, ha már nem csak rólam és Jézusról van szó, hanem Isten egész népéről, az egész üdvtörténetről! A Sátánnal vívott nagyszabású harcról?

Sokkal egyszerűbb elhinnem, hogy ez vagy az egy kísértés... vagy egy próba, egy vádló hang, a halál megtapasztalása... mindez csak kicsiny független dolgok. Vagy épp egyszerűbbé válik, és érthetőbbé válik? Vagy épp talán jobban megértem, hogy mi az, ami miatt nem tudom „egyedül felvenni a harcot” mi az, amiért nem tudom legyőzni a kísértéseimet, a félelmemet, a betegségemet? Mert nem vagyok a bajtársaim között, mert a harcban egyedül maradtam, mert esetleg el sem hiszem, hogy a Sátán létezik. Ezért maradtam egyedül. Ezért nem vagyok képes Istenre nézni, mert nem hiszem el, hogy hogyan tudna ő nekem segíteni? Nem erről van szó! A mai igében Isten azt tárja elénk, hogy igenis ő küzd, és igenis ő mindent megtesz az ő népéért. És igen, ő az, aki igazán „metafizikailag” megvédi az ő népét, ez bizonyosodott meg Karácsonykor! A kérdés, hogy részt veszünk-e ebben, benne vagyunk-e a harcban?

Ámen

Fodor István